

små, mellem 50.000 og 60.000 kr. om året. Det når vi ikke langt med, hvis vi skal kunne modtage folk, når de kommer ud fra systemet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det var for sølle, hr. minister. Jeg vil godt sige, at jeg har aldrig mistænkt og mistænker ikke folk i andre partier for ikke at ville de sindslidende det vel. Jeg har været en af dem, der har været hovedtalsmændene for, at jo bredere vi kan få denne sag løst, jo bedre.

Men justitsministeren må vel være enig med mig i, at så længe der er enkeltteksempler, som man dog ikke kan regulere, ikke atypiske enkeltteksempler, men enkeltteksempler med nogle generelle problemer i sig, har enhver lov det problem, at den ikke er god nok. Sådan er vel alle dele inden for Justitsministeriets område, at det er et enkeltteksemplerne, man skal måle, om en lov virker.

Jeg fik ikke ministerens svar på et eneste af de spørgsmål, jeg stillede, men det er, fordi jeg kender svaret, jeg ved jo, at ministeren må indrømme, at ingen af de enkeltteksempler, jeg kommer med, og som ikke er alenestående, bliver løst ved den her lov.

Og så må jeg sige, at det er vel et folketingsmedlems pligt, at hvis man ikke mener, en lov er god nok og den ikke kan løse de problemer, der rent faktisk er, så stemmer man imod den, og det gør jeg også.

Jeg vil gerne lige have lov til til sidst at stille et spørgsmål til sundhedsministeren, som jeg så var i salen før. Jeg vil godt lige bede om sundhedsministerens vurdering af, hvorfor Sundhedsstyrelsen kan sige, at man ikke kender nogen pålidelige tal om stigningen i tvang. Vi har bl.a. psykiatrilovsundersøgelsen, som viser, at der er en stigning. Jeg synes, at det ville være rart at få at vide, hvorfor Sundhedsstyrelsen kan svare en journalist sådan, som de øjensynlig har gjort ifølge Ekstra Bladet i dag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Peter Duetoft ved godt, at det ikke var af mangel på respekt over for den række af dagligdags spørgsmål, som jo er alvorlige, fra den psykiatriske verden. Når jeg ikke svarer på dem, var det ikke af mangel på respekt. Det var, fordi vi tidligere på ugen havde en meget lang andenbehandling, hvor de også indgik – også for ikke at tage hele andenbehandlingen igen.

Men jeg vil sige til hr. Duetoft, at når hr. Duetoft har det udgangspunkt, at der er tale om en stigning i tvangsansværelsen inden for psykiatrien, er det ikke et synspunkt, hr. Peter Duetoft står alene med, for det var jo det, der var resultatet også af den videnskabelige undersøgelse, der lå forud for lovforslagets fremsættelse her, den store, videnskabelige psykiatriundersøgelse, og der har hr. Peter Duetoft ret: Den gav også det billede, at der var tale om en stigning i tvangsansværelsen.

Når hr. Peter Duetoft så spørger, om det er et udtryk for, at der er flere personer, der bliver udsat for tvang i psykiatrien, må jeg svare, at så er det nok dér, Sundhedsstyrelsen har svært ved at vise noget om det, for der er ikke tale om, man har en opgørelse fra personrelaterede tvangsprotokoller, om det her er flere personer, det går ud over, eller om der bliver anvendt tvang i større omfang over for den samme personkreds.

Men helt enig er regeringen med hr. Peter Duetoft i, at vi gennem det at forbedre de fysiske rammer, de personalemæssige og uddannelsesmæssige forhold for personalet, igennem det, at patienterne også kan komme udenfor, også selv om man er på et lukket sygehus, komme udenfor i form af adgang til arealer eller det at få ledsaget udgang, at det samlet set kan være med til at forbedre forholdene for patienterne, behandlingsforholdene, men i øvrigt også være med til at reducere tvangsansværelsen. Det er vi enige i. Det er baggrunden for den § 2, der er kommet ind i loven.

Så har vi valgt – og det hænger sammen med det, som CD i øvrigt respekterer på alle andre udgiftsområder – at når vi påfører amterne eller primærkommunerne nye udgifter, foregår det i forhandling, og hvis det ikke foregår efter forhandling, så foregår det efter et såkaldt DUT-princip, altså det udvidede totalbalanceprincip. Det skal jeg ikke belære hr. Peter Duetoft om. Det ved hr. Peter Duetoft alt om som formand for Finansudvalget.

Derfor er der det at sige til hr. Peter Duetofts beskrivelser: Vi er enige om målene, når det drejer sig om udvikling af psykiatrien. Vi er uenige om valget af midlerne. Vi vil forhandlingens vej fra regeringens side, for ellers vil det være alt for nemt for amtsrådene bare at læne sig tilbage med korslagte arme og sige, at nu er det regeringens eneansvar.

På nogle af de områder, som hr. Peter Duetoft stillede spørgsmål om, vil jeg sige om det